

Εφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμορφήν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν . . . . Δρ. 8
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν . . φρ. χρυσά 6

Τεμὴ φύλλου λεπτά 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς
« ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ » καὶ παρὰ
τῆς βιβλιοπωλείου Βίλμπερ καὶ Μπέκ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὀδοῦ Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην
ἀπὸ 10 — 12. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὰ παιδιὰ τοῦ λαοῦ. — Ὁ Χειμῶν, (ὑπὸ κ. Μαρίας Γεωργιάδου).
— Τελέσιλλα. — Συμβουλαὶ περὶ ἀνατροφῆς κορασίων (ὑπὸ κ. Ζαχαροῦλας Λαμνῆ). Ὑγιεινὴ καὶ μόρφωσις τῶν μικρῶν παιδῶν. — Διατὶ ὁ γάμος ἐγένετο κερδοσκοπικὴ ἐπιχείρησις (ὑπὸ κ. Ποιπίνας Δ' Βαλῶση δικηγόρου). — Ἐπιστολὴ γραιίας κόρης. — Ποικίλα. — Ἐβδομαδιατὸν δελτίον. — Συμβουλὴ. — Συνταγὴ. — Γνωστοποιήσις. — Ἐπιφυλλίς.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Κατ' αὐτὰς ἐκδίδεται τὸ ἡμερολόγιον τῆς 3^{ης} φημερίδος τῶν Κυριῶν ὅπως πρωτότυπον καὶ ἰδιόρυθμον, προωρισμένον δὲ μεγάλως νὰ εὐεργετήσῃ πᾶσαν οἰκοδέσποιναν, σύζυγον καὶ μητέρα. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο θὰ περιέχῃ:

Α'. Σειρὰν ὅλην καθημερινῆς καταστιχογραφίας τῶν οἰκιακῶν δαπανῶν, ἐν ἧ πᾶσα οἰκοδέσποινα θὰ καταστρώνη τοὺς καθημερινούς, μηνιαίους καὶ ἐτησίους λογαριασμούς αὐτῆς, μετὰ πινάκων προυπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν. Καθημερινὴν συνταγὴν μαγειρικῆς Ἑλληνικῆς τε καὶ ξένης. Συμβουλὴν πρακτικὴν καὶ χρήσιμον τῆς ἡμέρας. Οἰκιακὴν ἰατρικὴν καὶ φαρμακολογίαν. Ὑγιεινὴν, διατροφήν καὶ περιποίησιν τῶν βρεφῶν.

Β'. Ἐκλεκτὰ ἀποσπάσματα φιλολογικῶν ἔργων τῶν κ. κ. συνεργατίδων ἡμῶν. Πραγματείας περὶ φιλοκαλίας, καθαριότητος, ὑγιεινῆς καὶ καλλονῆς τοῦ προσώπου καὶ τοῦ σώματος. Περί τῆς τέχνης τοῦ ἀρέσκειν. Περί διασκευῆς καὶ ἐπιπλώσεως οἴκου. Ἐπιθεώρησιν τοῦ συρμοῦ, καὶ παντὸς ὅπερ ἀνάγεται εἰς τὴν ἐξωτερικὴν καὶ ἐσωτερικὴν ἐνδυμασίαν τῆς γυναικός. Τρόπους τοῦ φέρεσθαι. Ἀνέκδοτα περὶ γυναικῶν. Εὐφυολογίας. Ἐκλεκτὰ ποιημάτια Κυριῶν.

Γ'. Ἀγγελίας τῶν διαφόρων Παρθεναγωγείων τοῦ κράτους μετὰ περιληπτικῆς ἐκθέσεως τῆς καταστάσεως τοῦ κανονισμοῦ αὐτῶν. Ἀγγελίας διαφόρους ἀναγομένας εἰς τὸν κύκλον τῶν γυναικῶν.

Κομψότατα, καλλιτεχνικώτατα καὶ φιλοκαλέστατα τετυπωμένον καὶ δεδεμένον τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο τι-

μᾶται, ἐν μὲν τῷ ἐσωτερικῷ ἀντὶ μιᾶς μόνον δραχμ. ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ ἀντὶ ἑνὸς χρυσοῦ φρ.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Παρακαλοῦνται αἱ ἐγγραφεῖσαι καὶ ἐγγραφησόμεναι ἐν τῷ ἡμερολογίῳ συνδρομητρία νὰ ἀποστέλλωσι συγχρόνως τὸν ἀντίτιμον, ὅπως ἐγκλίρωσ ἀποσταλῆ αὐταῖς τοῦτο.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 34 κυρίῳ ἡμῶν ἄρθρῳ εἶπομεν πόσον ἐπείγουσα παρίσταται ἡ ἀνάγκη τῆς βελτιώσεως τῆς κατωτέρως ἐκπαιδεύσεως, ὅπως αὐτὴ κατὰ τὸ δυνατόν ἀντικαταστήσῃ τὴν παντελῆ ἔλλειψιν οἰκογενειακῆς μορφώσεως καὶ ἀνατροφῆς τῶν τέκνων τῆς ἐργατικῆς τοῦ λαοῦ τάξεως.

Τὰ παιδιὰ τοῦ λαοῦ! ἀλλὰ τί νὰ κάμωμεν ἐπὶ τέλους σᾶς λέγουσιν οἱ ἀναμορφωταὶ τῆς μικρᾶς κοινωνίας μας; τί νὰ κάμωμεν ἡμεῖς, ἀφοῦ οἱ γονεῖς δὲν ἔχουσι συνείδησιν τῶν πρὸς τὰ τέκνα καθηκόντων αὐτῶν!

Καὶ τί ἐκάματε μέχρι σήμερον; Μὴ ὑπεδείξατε πρὸς τοὺς ἀμαθεῖς αὐτοὺς γονεῖς τὰ καθήκοντά των; μὴ ὑπεκινήσατε τὸ συμφέρον των, γνωρίζαντες αὐτοῖς ὅτι τὸ ἰσχυρότερον πρὸς βελτίωσιν τῆς τύχης αὐτῶν ἐλαττήριον, ἐν ταῦτῳ δὲ καὶ τῆς κοινωνίας στήριγμα εἶναι τὰ παιδιὰ αὐτά, τὰ ὅποια τόσον ἀπόνως παραμελοῦσι; Πότε καὶ πῶς ὁ κληρὸς ἢ ἡ κυβέρνησις εἰργάσθη πρὸς μόρφωσιν τοῦ λαοῦ τούτου; Τί ἐπραξαν καὶ τί πράττουσιν ὑπὲρ αὐτῶν οἱ τιτλοφορούμενοι τοῦ λαοῦ φίλοι; Οὐδέν, ἀπολύτως οὐδέν.

Εἶναι φρικῶδες τὸ θέαμα ὅπερ παρέχουσιν αἱ πλείσται τοῦ λαοῦ οἰκογένειαι. Οἱ γονεῖς λησμονοῦνται μέχρι τοῦ σημείου τοῦ μεταξὺ των ἀλληλοσκοτωμοῦ. ὁ πατὴρ τὴν Κυριακὴν ἐξοδεύει πίνων, τι ἐκέρδισεν ἐκ τῆς ἐργασίας τῆς ἐβδομάδος; ἡ οἰκία ἥτις ὄφειλε νὰ εἶναι τὸ προσφιλές τέκνοισ τε καὶ γονεῦσιν ἐνδιαίτημα μεταβάλλεται εἰς κόλασιν, ἐν ἧ ἢ πλέον

ποταπή και οίκτρα ένδεια βασιλεύει, ης και οι τοίχοι αυτοί απεικονίζουσι την αθλιότητα των εν αυτοίς οίκούντων. Η καρδιά του ανθρώπου αίμάσσει, όταν σκεφθῆ ὅτι τὰ δυστυχή εκείνα ἄθωα πλάσματα ἤθελον γίνεαι καλοὶ καὶ ὠφέλιμοι ἄνθρωποι, ἐάν εἶχον γονεῖς ἀνθρωπίνως μεμορφωμένους. Διότι ὁ παῖς περικλείει ἐν ἑαυτῷ πᾶν σπέρμα ἀρετῆς καὶ κακίας· ἀναπτύσσεται δὲ κατὰ φυσικὸν λόγον ἐν αὐτῷ τὸ μᾶλλον καλλιεργούμενον.

Ὁ ἐργατικὸς παρ' ἡμῖν λαὸς ἔχει ἄλλοκοτον ἰδέαν τῶν καθιόντων τῆς πατρίδος αὐτοῦ. Δὲν νομίζει ἑαυτὸν ὑπόχρεον εἰς ὑγίαν τοῦ τέκνου αὐτοῦ μόρφωσιν καὶ ἀνάπτυξιν, ἐνῶ θεωρεῖ τὸ τέκνον αὐτὸ ὑπόχρεον εἰς ἐργασίαν ἀπὸ τῆς τυρωρωτάτης αὐτοῦ ἡλικίας πρὸς συντήρησιν οὐ μόνον ἰδίαν, ἀλλὰ χρόνου προϊόντος καὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ πατρὸς.

Διατί, λέγετε εἰς τὸν χωρικόν, δὲν στέλλεις τὸ παιδί σου εἰς τὸ σχολεῖον, ἵνα μάθῃ τὴν ἑλληνικὴν—διότι γλῶσσα τῶν χωρικῶν παίδων μέχρι σήμερον εἰς τὰ πόθηρα τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐν μέσαις Ἀθήναις εἶναι ἡ Ἀλθωνική—διότι πρέπει νὰ με βοηθήσῃ εἰς τὸ χωράφι.—Καὶ διατί δὲν πληρώνεις ἐργάτας; Ἄμ, τὸ παιδί γιατί τὸ ἴκανα, σὰς ἀπαντᾷ ἐν πλήρει εὐλοκίᾳ.

Τούτων οὕτως ἐχόντων πρόδηλον τυγχάνει, ὅτι ὁ χωρικὸς καὶ ὁ τοῦ λαοῦ ἐν γένει ἄνθρωπος ἀγνοεῖ ἐντελῶς τὰ καθήκοντα, ἅτινα ἡ ἰδιότης αὐτοῦ ὡς πατὴρ ἐπιβάλλει αὐτῷ. Ἄγνοεῖ, ὅτι καθήκον ἔχει νὰ ὀπλισθῆ δι' αὐταπαρνήσεως νὰ υποβληθῆ εἰς κόπους, δαπάνας, θυσίας ὑπὲρ τῆς ὑγιᾶς τῶν τέκνων αὐτοῦ μορφώσεως. Δὲν ἐννοοῦμεν βεβαίως μόρφωσιν τὴν μετατροπὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ γεωργοῦ ἢ τοῦ κροσφόλου εἰς ἐπιτήμονα, διότι ἐκ τούτου μᾶλλον βλάβη ἢ ὠφέλεια ἀμφοτέρως προκύπτει· ἀλλὰ ὁ γεωργὸς υἱὸς νὰ καταστῆ εἰδημονέστερος τοῦ πατρὸς, νὰ μορφωθῆ εἰς τρόπον ὅστε νὰ μὴ ζητῆ ἐν τῷ οἰνοπωλείῳ τὴν εὐχαρίστησιν, ἢ ἐν οἰκογένειᾳ ἀνθρωπίνως μεμορφωμένη παρέχει αὐτῷ.

Φοίικον ἀληθῆ ἐμποεῖ ἡ ἔλλειψις στοιχειώδους ἀληθοῦς μορφώσεως παρὰ τῷ εὐρωεστάτῳ καὶ νόημονι, ἀλλ' ἐγκαταλειμμένῳ παρὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς πολιτείας εἰς τὴν τύχην του. Σήμερον ἐστὶ ἐν πλήρει μεσημβρία γινόμεθα ἐκάστοτε μάρτυρες ἀκούσιοι σκληρᾶς τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα συμπεριφοράς. Πολλοὶ τούτων συνεχῶς καὶ ἀπόνως μαστιγόνουσιν αὐτὰ μετὰ κτηνώδους ἀληθῶς ἀστοργίας, βλέποντες πολλάκις κατὰ γῆς καὶ ποδοπατοῦντες, οὐχὶ πλέον ὡς τέκνα τῶν, οὐχὶ ὡς σκύλους, ἀλλὰ καὶ ἐγὼ ἀγνοῶ τί δύναται τις νὰ μεταχειρισθῆ τὸσον θηριωδῶς.

Ἐν τῷ αἰῶνι λοιπὸν τούτῳ καθ' ὃν ἡ φιλάνθρωπία ἀφίκετο εἰς τὸ Ζενίθ αὐτῆς, καθ' ὃν ὁ μαστιγόνων ζῶων τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως καὶ προστίμου ἐν ἅπασιν τοῖς πεπολιτισμένοις λαοῖς, παρ' ἡμῖν ἡ μήτηρ καὶ ὁ πατήρ ἀπόνως ἐπιτίθενται κατὰ τῶν τέκνων αὐτῶν διὰ τὴν ἐλαχίστην παιδικὴν παρεκτροπὴν, μαστιγόνοντες, ἐστ' ὅτι δὲ στρεβλόνοτες τὰ τυρωρᾶ αὐτῶν μέλη καὶ ἀποσκλήρυνοντες ἐν αὐτοῖς πᾶν ὑψηλὸν καὶ εὐγενὲς αἰσθημα.

Μάρτυς ἀκούσιος ἐγενόμην κατ' αὐτὰς φοικιῶδους τοιαύτης τῶν γονέων ἐπιθέσεως κατὰ ἐννεαετούς ἀτυχούς κορασίου, ποιήσαντος ἐν τῷ Ἀρκαδίῳ παρεναγωγείῳ καὶ πολυμάχοντος νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς μητρὸς ἐν πεντάλεπτον, ὅπερ ἡ διδασκα-

λος ἀπῆλθε παρὰ τῶν μαθητριῶν τῆς τάξεως πρὸς ἀγορὰν ἀπωλεσθέντος ἢ ὑπεξαίρεθέντος βιβλίου μιᾶς ἀπόρου μαθητριάς.

Ἡ μήτηρ ὡς μαινομένη λέκινα ἐπέπεσε πάραυτα κατὰ τῆς ἀτυχούς μικρᾶς, ἣν ἐπὶ ἐν τούλάχιστον τέταρτον τῆς ὥρας ἀνηλεῶς ἐξυλοκόπει, ὑβρίζουσα συγχρῖνως καὶ βλασφημοῦσα αὐτὴν καπηλικώτατα. Μόλις ἡ μήτηρ ἔπαυσεν, ἀφίχθη καὶ ὁ πατήρ, πρὸς ὃν τὸ ἐγκλημα τῆς δυστυχούς μικρᾶς ὑπὸ τῆς ἀπανθρώπου μητρὸς ἀνηγγέθη καὶ ὅστις ἐσυνέχισε τὸ ὑπὸ τῆς μητρὸς διακοπὴν ζυλοκόπημα με ὀρμήν, ἐννοεῖται, καὶ δύναμιν διπλασίαν, ἕως οὗ τέλος γείτονες παρεμβάντες ἐλύτρωσαν τὴν πτωχὴν μικρὰν ἐν ἀθλίᾳ καταστάσει, ἣτις εἰς ἐπίμετρον ὑπεχρεώθη νὰ ἐκτελέσῃ καὶ πᾶσαν τοῦ οἴκου ἐργασίαν ἀμέσως.

Οἱ ἄνθρωποι δὲ οὗτοι ἔχουσι τακτικὸν εἰσόδημα πλέον τῶν 300 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Ἡ ἀνθρωπίνη καρδιά ἐξεγείρεται ἐπὶ τῇ οὕτω καταπακτουμένη καὶ βεβηλομένη ἠερότητι τῶν πατρικῶν καὶ μητρικῶν καθιόντων. Ἡ φαντασία ἐξαγριούται καὶ φρίττει ἀπέναντι τῆς μοιραίας ταύτης κλιτύος, ἐν ἣ κλιθεῖται ἡ ἐργατικὴ τάξις. Ὁ νοῦς ὑπολογίζει μετὰ φρίκης τὸ βάθος τῆς ἀβύσσου, ἐν ἣ τόσοι πατέρες καὶ μητέρες, φέροντες ἀναξίως τὸ εὐγενὲς τῶν γονέων ὄνομα ὀπιονται ἀκουσίως καὶ ἐν ἀγνοίᾳ. Ὡς θεμέλια τῆς μελλούσης κοινωνίας τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων τούτων κέκληνται νὰ ἀντικαταστήσωσι καὶ διαδεχθῶσιν ἡμᾶς ἐν τῇ ἐθνικῇ σταδιοδρομίᾳ.

Ἐάν ἡ πολιτεία ἐν ταῖς διαμάχαις αὐτῆς ἀδυνατῆ νὰ ἐπιληφθῆ δραστηρίως τῆς μορφώσεως καὶ ἠθικοποιήσεως τῶν γονέων, ἂς πράξῃ τούτο ἡ ἐκκλησία, ἣτις τέλος δὲν ἐκλήθη εἰς τυπικὴν μόνον ὀρισμένον μυστηρίων ἐκτέλεσιν, ἀλλ' εἰς τὴν διὰ παντός ἐφικτοῦ τρόπου ἠθικοποιήσιν τοῦ ποιμνίου αὐτῆς.

Ἄς προσκαλῶνται κατὰ τὰς Κυριακὰς μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν οἱ γονεῖς τῆς ἐργατικῆς τάξεως εἰς ὀρισμένον τόπον ἐν ἐκάστῃ πόλει καὶ χωρίῳ, οὐχὶ ὅπως ὁ ἱερεὺς ἐξηγήσῃ αὐτοῖς μόνον τὸ εὐαγγέλιον, ἀλλ' ὅπως διὰ πατρικῶν συμβουλῶν ὑποδείξῃ αὐτοῖς τὰ πατρικά αὐτῶν καθήκοντα, τὰς ἐκ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τούτων προκύπτουσας δι' ἑαυτοὺς καὶ τὰ τέκνα τῶν κακὰς συνεπειάς, τὴν διαπρακτομένην ἐνώπιον θεοῦ, ἀνθρώπων καὶ πατρίδος ἀδικίαν καὶ ἐντὸς ὀλιγίστου χρόνου θέλει βεβαίως ἐκλείψει τὸ παραφυσικὸν τοῦτο κακὸν τὸ προσάπτων αἴτιος καὶ ὄνειδος εἰς τὸν νόημονα, φιλόνομον καὶ ἀγαθὸν Ἑλληνικὸν λαόν.

Ο ΧΕΙΜΩΝ

Ἡ γῆ ἤρξατο ἀπεκδυομένη τὴν χλοεράν στολὴν τῆς μετ' οὐ πολὺ ὁ καλλιφυλλὸς τῶν δένδρων κόσμος καταπίπτει, γυμνὰ δὲ καὶ μαύρα θὰ παρίστανται πρὸ ἡμῶν ὡς τόσοι σκελετοὶ φαντασμάτων προσετεινόντων τοὺς βραχιόνας πρὸς τὸ κενόν.

Ὁ ἥλιος ἤρξατο νὰ κρύπτη ὡς φιλάρεσκος γυνὴ τὴν γελαστὴν μορφὴν του ὀπισθεν τῶν τερωροχόων νεφῶν. Πυκνὴ ομίχλη καλύπτει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν λευκὴν τοῦ Τρελλοῦ κεφαλὴν, λευκαينوμένην οὐχὶ ὑπὸ τοῦ γήρατος ἢ τῆς

χιόνος, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ λευκοφόρου ναϊδρίου τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Μετ' ὀλίγον ἄρχονται αἱ παρατεταμέναι βροχαί, τὰ ψύχη, οἱ ἰχώριστοι οὗτοι τοῦ χειμῶνος σύντροφοι. Ἴδου ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἡ ἐστία εἶναι τὸ προσφιλέστατον τοῖς πᾶσιν ἐνδιαίτημα, μόνον δὲ ἐντὸς θερμῶν φορεμάτων, χονδρῶν ἐπακωφορίων καὶ διπλῶν ὑποδημάτων προβάλλομεν δειλὰ καὶ με βῆμα σπεῦδον εἰς τὰς πλατείας καὶ τὸν μονότονον τῆς ὁδοῦ Σταδίου χειμερινὸν περίπατον.

Εὐτυχεῖς οἱ ἔχοντες οἰκογένειαν, φίλους, δι' ὧν ζωογονεῖται παρ' ὁ φυλακισμένος βίος, ὃν ὁ χειμὼν κατασκευάζει ἡμῖν. Δι' αὐτοὺς ἡ φύσις δύναται νὰ πευθῆ ὅσον θέλει· ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν ὑπάρχει ἀμετῶς χαρὰ καὶ διαρκὴς ἐορτὴ.

Εὐτυχεῖς ἐπίσης οἱ φιλαναγνώσται οἱ δυνάμενοι ἐν τῇ ἀναγνώσει νὰ τέρπωνται καὶ εὐχαριστῶνται. Ἡ βιβλιοθήκη εἶναι κόσμος ὀλόκληρος, κόσμος θελητικὸς, ἔτοιμος πάντοτε νὰ μᾶς διδάξῃ, νὰ μᾶς διασκεδάσῃ, νὰ μᾶς παρηγορήσῃ· κόσμος γελῶν καὶ κλαίων μεθ' ἡμῶν, ὅστις ἀνεγείρει ἡμᾶς ἐκ τῆς ἠθικῆς καταπτώσεως, προτιθέμενος δύναιμι εἰς τὴν δυνάμιν μας καὶ θάρρος εἰς τὸ θάρρος μας.

Μετὰ καλὴν τινα προμήθειαν βιβλίων, δύναται τις νὰ ἀντιμετωπίσῃ μετὰ θάρρους τριῶν μηνῶν ἀτελευτήτους μακρὰς ἐσπερίδας. Πόσον θλιβερὸν καὶ ἀπελπιστικὸν νὰ ἀποχωρίζηται τις ὡς ἐκ τῆς ἀμαθείας καὶ ἀφιλομουσίας ἀπὸ πᾶσαν ἑλπίαν καὶ τέρψιν κοινωνικὴν, νὰ μὴ ἐργηται καὶ εἰς ἰδανικὴν γνωριμίαν μετὰ τοὺς τόσους φίλους καὶ εὐεργέτας τῆς ἀνθρωπότητος, τοὺς ἀποθαλόντας μὲν πρὸ αἰῶνων, ἐργασθέντας ὁμοῦ καὶ μοχθήσαντας, ἵνα βίον ἀνετον προπαρασκευάσωσιν ἡμῖν.

Ἐξοικειώσατε λοιπὸν, φίλη ἀναγνώστριά τα τέκνα σας εἰς τακτικὴν ψυχαγωγικὴν ἀνάγνωσιν· γνωρίσατέ τα πρὸς πᾶν καλὸν ἔργον τῆς συγχρόνου ἢ ἀρχαίας φιλολογίας, ὅπως μὴ ἡμέραν τινα εὐρισκόμενα μακρὰν ὑμῶν πάσχωσι καὶ ἀνιωτῖν ἐν τῇ μονώσει των.

Ἐάν μετὰ τὴν προπαρασκευὴν τῶν μαθημάτων τῆς ἐπαύριον ἐπιτρέψητε ὡς ἀμοιβὴν εἰς τὸν υἱὸν σας νὰ μετασχῇ τῆς ἀκροάσεως τοῦ τερπνοῦ διηγήματος, ὅπερ εἰς ἐπήκοον πάντων τῶν περὶ τὴν τράπεζαν ἀναγινώσκει ὁ πατήρ, ἐάν ἐξοικειωθῆ νὰ διέρχηται οὐχὶ τις ὥρας τῆς διασκεδάσεως του, ἀλλὰ τὰς ὥρας τῆς ἀνίας του ἀναγινώσκων, τότε ἐξασφαλίζετε κατὰ τὸ ἦμισυ μὲν τὸ μέλλον αὐτοῦ—διότι ὁ μελετῶν διδάσκειται—ἀπομακρύνετε δὲ αὐτοῦ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν φοικωδεστέραν τῶν νόσων· τὴν ἀνίαν.

Ἄλλ' ἐν τῇ ἐσπερινῇ ἐκείνῃ θερμῇ διαχύσει, καθ' ἣν παρὰ τὸ θαλπερὸν καὶ σπινθηρίζον, τῆς ἐστίας πῦρ ἅπασα ἡ οἰκογένεια ὑμῶν εὐτυχῆς καὶ μεσιδίωσα ἀκροᾶται τοῦ προσφιλοῦς πατρὸς ἀναγινώσκοντος, ἐνῶ λέγομεν ἀπολαμβάνετε, ὃ εὐτυχῆς μήτηρ τῆς ἀράτου ταύτης ἠδονῆς, μεταβίητε νεορῶς ἔστω καὶ εἰς τὰς διαδραματιζόμενας ἐξωθεν τῆς οἰκίας σας σκηνας. Μὴ λησμονῆτε, ὅτι ἄνευ ἄφρου, ἄνευ πυρὸς, πολλάκις δὲ καὶ ἄνευ στέγης ἐκτεθειμένη, εἰς τὴν διάκρισιν τῆς βροχῆς καὶ τῶν ἀνέμων, ὑπάρχει πληθὺς γυναικῶν καὶ παίδων ἡμιγυμνων, τρεμόντων ὑπὸ ψύχους καὶ πείνης, τὰς μὲν νύκτας διερχομένων ἐν τρώγλαις καθύγροις καὶ ψυχραῖς, τὰς δὲ ἡμέρας περιφερομένων ἀνὰ τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας, ἵνα

ἐπατιήσωσι πρὸς διαβατῶν ψυχρῶν καὶ ἀδιαφόρων ἐν τεμαχίον ξηροῦ ἄρτου, ἢ ἐν πεντάλεπτον.

Ἐπάρχουσι μητέρες ἐνδεδεῖς καὶ ἄποροι ἀδυνατοῦσαι νὰ θερμάνωσι καὶ τὸ δυστυχῆς πάσχον μικρὸν των.

Μὴ φαίνεσθε λοιπὸν σκληραὶ πρὸς αὐτὰς καὶ εὐχαριστήτε τὸν Θεόν, ὅστις σὺν τοῖς ἄλλοις πρὸς ὑμᾶς εὐεργετήμασιν αὐτοῦ παρέχει ἡμῖν τὰ μέσα τοῦ νὰ παρηγορηθε καὶ ἀνακουφίζητε τὴν πάσχουσαν καὶ ταλανιζομένην ἀνθρωπότητα.

MARIA ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

ΤΕΛΕΣΙΑΔΑ ΠΟΙΗΤΡΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ

Ἡ Τελεσίαδα κατήγετο ἐξ ἐπιστήμου καὶ ἐνδόξου οἴκου τοῦ Ἄργου. Κράσεως ἀσθενοῦς καὶ ὑγείας ἀκροσφαλοῦς ἀπετάθη πρὸς το μαντεῖον, διαπυθναμένη τὸν τρόπον, δι' οὗ ἤθελον ἀντιταχθῆ καὶ ὑπερισχῆσθῃ κατὰ τῆς φυσικῆς ταύτης ἀδυναμίας τῆς. Οἱ θεοὶ συνεβούλευσαν αὐτῇ νὰ ἐπιδοθῆ εἰς διακονίαν τῶν μουσῶν. Θουμαστὸν σύμβολον τῆς σωτηρίου δράσεως, ἣν ἡ καλλιέργεια τοῦ πνεύματος ἐξασκεῖ παρὰ ταῖς ἀσθενεστάταις τῶν κράσεων. Ἡ ἐνδυνάμωσις τοῦ πνεύματος, τὸ τηλαυγὲς φῶς, ἐν ᾧ ὡς ἐν φαινῷ λουτρῷ τὸ πνεῦμα ἐν-τροπᾶ, διδῶσιν αὐτῷ δύναιμι ζωῆς καὶ εὐτυχίας ἀνατακλωμένην καὶ ἐν τῷ σώματι αὐτῷ, ὅποθεν καὶ ἀνάλογος ἀμφοτέρως προκύπτει ἁρμονία.

Ἡ Τελεσίαδα ἴθεν ὑπήκουσα τοῖς θεοῖς ἀνεῦρεν ἐν ταῖς φιλολογικαῖς αὐτῆς ἐνασχολήσεσι τὴν πολυτίμον ὑγίαν τῆς, ἀντλήσασα πρὸς δε ἐν αὐταῖς καὶ πληθὺν ἄλλων ἀπολύσεων ἐξασφαλισσῶν αὐτῇ τελείαν εὐδαιμονίαν. Ὄταν ὁ ἔρωσ τοῦ καλοῦ καταλαμβάνῃ ψυχὴν τινα, ἡ ψυχὴ αὕτη αἰσθάνεται διψᾶν ἀκατάσχετον εἰς ἐκδήλωσιν τοῦ καλοῦ τούτου, οὐ μόνον διὰ λόγων, ἀλλὰ καὶ δι' ἔργων.

Ἡ ποιήτρια λοιπὸν Τελεσίαδα ἡ ἐκ τῆς λύρας αὐτῆς στόνους καὶ γοητεῖαν ἀποπνεύουσα, ἠσθάνθη ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην τὸ πρὸς τὴν κινδυνεύουσαν πατρίδα αὐτῆς καθήκον, καὶ πρώτη αὕτη ὑπὸ γενναίου ἐξαφθεῖσα πατριωτισμοῦ ῥίπτει τὴν λύραν καὶ λαμβάνει τὰ ὄπλα, ὅπως ὑπερασπισθῆ τὴν πατρίδα αὐτῆς κατὰ τῶν πολιορκούντων αὐτὴν Σπαρτιανῶν. Ἡ μεγάλη τῆς γυναικὸς ταύτης καρδιά δὲν ἀπεδειλίασεν οὔτε πρὸ τοῦ ποσοῦ, ἀλλ' οὔτε πρὸ τοῦ ποιοῦ τοῦ ἐχθροῦ. Ὄδηγεῖ πάραυτα τοὺς γέροντας, τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς δούλους ἐπὶ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως, προσθέσασα δὲ εἰς τὰ ὀλίγα ἐναπομένοντα αὐτοῖς ὄπλα καὶ τὰ ἐν τοῖς ναοῖς ἁιερωμένα, ὀπλί-ζει δι' αὐτῶν τὰς γυναῖκας, ὧν ἡ ἡλικία ἐπιτρέπει νὰ μετασχῶσιν εἰς τοὺς κόπους καὶ κινδύνους τῆς μάχης καὶ παρατάσσει τὰς συντρόφους τῆς ταύτας ἐν πολεμικῇ τάξει, ἀναμεινύουσα ἀτρομήτως ἐπὶ κεφαλῆς τούτων τὸν ἐχθρόν.

Οἱ Σπαρτιάται ὀδηγούμενοι ὑπὸ τῶν δύο αὐτῶν βασιλέων προβαίνουσι μετὰ πολεμικῶν ἀλλαγαμῶν. Χωρὶς τὸ παράπαν νὰ δειλιάσωσιν αἱ πολυμραὶ ἐκεῖναι γυναῖκες ἐπιτίθενται κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις εὐρεθείς ἀπροσδοκῆτως ἀντιμέτωπος πρὸς στρατὸν ἐκ γυναικῶν καὶ ὑπολογίστας ὅτι ἐπίσης ἐπινειδίστος ἔσται αὐτῷ ἡ νίκη ὅσον καὶ ἡ ἦττα, ἀφῆκε τὰς ὑπερηφάνους ταύτας ἀντιπάλους τοῦ κυρίου τοῦ πεδίου τῆς μάχης.

Οἱ Ἀργεῖοι εἰς τιμὴν τῆς ἐνδόξου πολεμάρχου καὶ ποιητρίας αὐτῶν καὶ εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἡραϊκωτάτης ταύτης πράξεώς της ἤγειραν αὐτῇ πρὸ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης ἐπιτύμβιον στήλην, διακεκοσμημένην δι' ἡμιαναγλύφου, ἐν ᾗ ἡ Τελέσιλλα παρίσταται ῥίπτουσα τὰ βιβλία παρὰ τοὺς πόδας της, ὅπως τοποθέτησεν τὸ κράνος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της.

Καὶ ἐνταῦθα βλέπομεν ὅτι ἀνεπτυγμένη γυνή, κατανοοῦσα ἀείποτε καὶ ὑπὲρ πάσαν ἄλλην τὰ καθήκοντα αὐτῆς πρὸς τὴν πατρίδα, προθύμως ἀναλαμβάνει μεθ' ἑλπίαν τὴν ἀδυναμίαν της καὶ διὰ τῶν ὄπλων αὐτῶν ἐπιτὴν ὑπεράσπισιν αὐτῆς· σπανιώτατα δὲ συνέβη νὰ ὑστερήσῃ αὐτὴ τοῦ ἀνδρὸς ἐν ταῖς μάχαις καὶ τοῖς κινδύνοις, εἰ μὴ τούτου πολλάκις διεκρίθη κατὰ τὴν ἐπιδεξιότητα καὶ τὴν στρατηγικὴν τέχνην. Ἡ Ἰουδίθ τῶν Ἑβραίων, ἡ Ἀρτεμισία τῶν Περσῶν καὶ πολλοὶ ἄλλοι προφανῆ ἔδωκαν δείγματα τῆς ἐκτάκτου ἐν κινδύνοις νοημοσύνης αὐτῶν, ὅπως μὴ εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἡλικίας ταύτης.

Ὅσαίς δὲ ἐδέχθη νὰ προσφέρωσι τὴν ἰδίαν ζωὴν ὡς ὀλοκάτωμα ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος αὐτῶν δὲν ὑστέρησαν καὶ εἰς τοῦτο αἱ Μακαριαί, Πολυξένοι, Μεγάραι καὶ ἄλλοι, ὧν τὰς ἡρώτας ἐξύμνησεν ὁ Εὐρυπίδης μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ θεοποιήσεως ἀσυνήθους εἰς μιτογύνην υἱὸς αὐτός.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΕΡΙ ΑΝΑΤΡΟΦΗΣ

Λόγος πολὺς γίνεται περὶ τῆς κατὰ τὸν αἰῶνα τούτου προόδου τῆς διανοητικῆς τῆς γυναικὸς μορφώσεως. Ἡ ἐκπαίδευσις αὐτῆς κατέστη ἐν τοῖς τελευταίοις χρόνοις εὐρεῖα καὶ θ' ἀποβῆ σὺν τῷ χρόνῳ προΐοντι τελειότερα.

Οὐδαμῶς προτίθεται νὰ ἐπικρίνω τὴν προκειμένην πρόδον τοῦ γυναικείου φύλλου, ἥτις περιάπτει οὐ μικρὰν τιμὴν τῷ ὑμετέρῳ αἰῶνι· τούναντίον δὲ δὲν διστάζω νὰ ταχθῶ ὑπὲρ αὐτῆς.

Ἄλλ' ἄρα περὶ μόνης τῆς γιανοπτικῆς διαπλάσεως τῶν γυναικῶν ὀφείλομεν νὰ μεριμνήσωμεν; θὰ ἐπιτευχθῇ ὁ προορισμὸς αὐτῶν, ἂν ἀσχληθῶσι περὶ τὴν ἀστρονομίαν, τὴν χημείαν, τὴν ἱστορίαν, τὴν φιλοσοφίαν καὶ εἴ τι ἄλλο; πρὸς ἐπίτευξιν τῆς εὐτυχίας αὐτῶν εἶνε ἄρα ἰκανὴ ἡ ἀσκόπος αὕτη συχνάκις παιδεία;

Τοῦτο εἰκότως ἀντίκειται τῷ προορισμῷ τῆς γυναικὸς ὡς δὲν ἀρμόζει αὐτῇ νὰ εἶνε μόνον ἐγκρατῆς τοῦ κεντήματος καὶ νὰ ἐνδύηται καλλωπιστικῶς.

Τὰ προτερήματα μάλιστα ταῦτα, μονομερῶς ὑπ' αὐτῆς καλλιεργούμενα εἶνε παραίτια μάλλον κινδύνων ἢ εὐτυχίας, εἰμὴ ἐπονται τούτοις αἱ ἀναγκαῖαι τῇ οἰκοδοσικῇ γνῶσις, καὶ προπάντων ἡ ἀνατροφή, ἥτις ἀνυψοῖ τὴν καρδίαν αὐτῆς, κρατύνει αὐτὴν καὶ γενᾶ ἐν αὐτῇ τὰς ἀρετὰς ἐκεῖνας, ὧν ἄνευ δὲν δύναται νὰ καταστῇ καλὴ σύζυγος οὐδὲ καλὴ μήτηρ.

Ἐὰν ἀναλογισθῶμεν ὅτι τὸ μέλλον τῶν οἰκογενειῶν, τὰ ἤθη τῶν μελλουσῶν γενεῶν, ἡ δόξα τοῦ ἔθνους, ἐξήρτηται ἐκ τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων ἡμῶν, καὶ ὅτι αὐτὴ ἡ ἀνατροφή εἶνε τὸ ἔργον τῶν μητέρων, ἀναμφισβότως συνάγομεν, ὅτι αἱ Ἑλληνίδες γυναῖκες πρέπει νὰ τύχωσιν ἀνατροφῆς πολλῶν λογικωτέρως καὶ σκοπιμωτέρως τῆς νῦν.

Ἐξετάζουσαι μετ' ἐπιστασίας τὸ εἶδος τῆς ἀγωγῆς τῶν Ἑλληνίδων νεανίδων, δὲν ἀνακαλύπτουμεν ὅτι οὐδὲν ἕτερον πορίζονται αὐταὶ ἢ μόνον τὴν γνώσιν τοῦ τρόπου, καθ' ἃν ὀρεῖλουσι δῆθεν νὰ καλλωπιζῶνται καὶ νὰ γίνωνται περιβλεπτοὶ εἰς τὸν κόσμον; Τὰ οὐσιώδη μετὰ πρὸς τὴν οἰκογενειακὴν εὐτυχίαν παρορῶνται ἀπολύτως, ὡς ἀσήμαντα. Καὶ ὅμως οὐδεὶς, νομίζω, δύναται ν' ἀρνηθῇ, ὅτι μετὰ τῶν δικαωμάτων τῆς γυναικείας ἀποστολῆς, τὰ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ εἶνε τὰ πλείστου λόγου ἀξία.

Δὲν εἶνε λογικὴ ἡ ἀνατροφή οἰουδήποτε ἀτόμου, ἐὰν αὕτη δὲν συνάδῃ πρὸς τὰς ὑποχρέωσεις, ἃς καλεῖται τοῦτο νὰ ἐκπληρώσῃ ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Ὡς ἡ ἐκπαίδευσις τῶν μερικῶν γίνεται συμφῶνως πρὸς τὸν προορισμὸν αὐτῶν, οὕτω καὶ αἱ νεάνιδες αἱ προωρισμέναι νὰ γίνωσι σύζυγοι καὶ μητέρες δεόν νὰ ἐκπαιδεύωνται καὶ ἀνατρέφονται εἰδικώτερον πρὸς τὴν διπλὴν ταύτην ἀποστολήν; Διατί ἐπιτρέπουσιν αὐταῖς νὰ μετέχωσι μόνον τῶν ματαίων καὶ ἐπιπολαίων τέρψεων τῆς ζωῆς;

ὑπὸ τὸ παιδαγωγικὸν πρόσχημα τοῦ νὰ περιβάλωσι τὴν νεάνίδα διὰ ποιητικῶν στεφάνων καὶ ν' ἀπομακρύνωσι τοῦ μετώπου αὐτῆς πᾶν νέφος ἰκανὸν νὰ τὸ ἐπισκιάσῃ, φοβοῦνται νὰ πλουτίσωσι τὸ πνεῦμα αὐτῆς διὰ σοβαρῶν ἰδεῶν καὶ χορηγοῦσιν αὐτῇ μέσα οὐδενὸς λόγου ἀξία.

Ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας, καθ' ἣν ἡ καρδία εὐκόλως ἐνθουσιᾷ πρὸς τὸ καλόν, ὅτε οἱ ἀμφίβολοι ἐνδοιασμοὶ ζητοῦσι προσήλωσιν τινα, ἀντὶ νὰ ἐπιτρέψωσι τῇ νεάνιδι, ὅπως γένηται ἔρμαιον τῶν ἰδιοτροπιῶν τῆς φαντασίας της, καὶ κατέχηται ὑπὸ μικροπρεπῶν προλήψεων, αἵτινες κυκλοφοροῦσιν ἐν τῷ κόσμῳ, δὲν εἶνε προτιμότερον νὰ δώσωσιν εἰς τὸ πνεῦμα αὐτῆς ὄθησιν πρὸς σοβαροτέρας σκέψεις καὶ νὰ κατηγήσωσι τὴν μέλλουσαν μητέρα εἰς τὰ δι' αὐτὴν προωρισμένα καθήκοντα, ἵνα ἐννοήσῃ τὴν ὑψηλὴν τῆς θέσιν, ἐκτιμήσῃ τὴν ἰερότητα τῶν καθηκόντων της, καὶ ἐπομένως κλίνῃ πρὸς τὰς εὐγενεῖς ταύτας ἀφοσιώσεις; (*Ἐπεταί συνέχεια).

ΖΑΧΑΡΟΥΛΑ ΛΑΜΝΗ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ὑπάρχουσι παιδία, τὰ ὁποῖα ἡ ἐλαχίστη ἀντίστασις ἐρεθίζει, καὶ τὰ ὁποῖα αἱ τιμωρίαι καὶ ἐπιπλήξεις παραφέρουσι μέχρις ἐντελοῦς καὶ ἀκατανικήτου ἀπογνώσεως. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν μὴ κατακλείητε αὐτὰ μόνον ἐντὸς δωματίου, διότι ἡ ἐπίστασις τῆς νευρικῆς ταύτης ταραχῆς δυνατόν νὰ βλάψῃ μεγάλως τὴν υγιείαν αὐτῶν. Βρέξατε αἱ φινιδίως δι' ὀλίγου ψυχροῦ ὕδατος τὸ πρόσωπον, ἐνίοτε δὲ διὰ σπόγγου βεβρεγμένου καὶ τὰ νῶτα καὶ ὁ ἐρεθισμὸς αὐτῶν ἐκλείπει παραχρῆμα.

Διδασκαλία τῶν μικρῶν παιδιῶν. — Ἐὰν λάβῃ τις ὑπ' ὄψει τὴν τρομερὰν ἐργασίαν, ἥτις τελεῖται ἐν τῷ ὄργανισμῷ τῶν παιδίων, οἵτινες ἀναπτυσσόμενοι κατὰ ὁστά, μὺς καὶ σάρκα τετραπλασιάζουσι τὸν ὄγκον αὐτῶν ἐντὸς τεσσάρων ἢ πέντε ἐτῶν, ἐὰν ὑπολογίσῃ τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν ἥτις τελεῖται ἐν τῷ ἀσθενεῖ αὐτῶν ἐγκεφάλῳ πρὸς κατανόησιν τῆς μητρικῆς αὐτῶν γλώσσης, ἥς καὶ τὰς λέξεις βαθμηδὸν

ἀρθρόνουσι, μεθ' ἃ καὶ συνδέουσιν αὐτάς, ρυθμίζοντα τὴν γλώσσαν ταύτην κατὰ δυνάμειν, ἂν οὐχὶ γραμματικῶς τοῦλάχιστον λογικῶς· ἐὰν τέλος παρατηρήσῃ τις τὴν λεπτότητα καὶ ἀκρίβειαν ἣν ἀναπτύσσουσιν, ὅπως ἐμβαθύνωσιν ἐκ τῆς ἐξωτερικῆς τῆς φυσιογνωμίας μελέτης εἰς τὰ αἰσθήματα καὶ διανοήματα ἡμῶν, τότε μόνον θὰ κατανοήσῃ ὅτι ἡ πρώτη αὕτη καὶ ἡ ἐπιβαλλομένη, οὕτως εἶπειν, αὐτοῖς ἐργασία εἶνε ὑπέρογκος, ὅτι εἶνε τολμηρὸν νὰ προσθέτῃ τις εἰς τὴν φυσικὴν ταύτην τοῦ ἐγκεφάλου ἐργασίαν νέαν πρόσθετον, ἥτις ἐξαντλοῦσα τὰς δυνάμεις τούτου δύναται νὰ ἐπιφέρῃ παράλυσιν, καὶ τοῦτο ἵνα ἀπλῶς ἔχωμεν τὴν ματαιὰν ἱκανοποίησιν νὰ μεταβάλλωμεν τὰ μικρὰ ταῦτα ὄντα εἰς ἐκτάκτους τελειότητας.

Φρονῶ, ὅτι θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ συνεκράτουν πῶς τὴν πνευματικὴν τῶν παιδίων ἀνάπτυξιν, ἀντὶ νὰ ὠθώσιν αὐτὴν. Ὁ λαὸς λέγει «*Τὰ πολὺ ἐξυπνα παιδιὰ δὲν ζοῦν*» καὶ ἔχει δίκαιον. Ἡ ἐξάντλησις τῶν διανοητικῶν δυνάμεων συνεπαγόμενη καὶ τὴν τῶν σωματικῶν ἐπιφέρει πρόωρον θάνατον.

Μόλις λοιπὸν κατὰ τὸ 7ον τῆς ἡλικίας ἔτος δυνάμεθα ἀφόβως νὰ ἀρχίσωμεν κανονικὴν τινα σφυρηλασίαν ἐν τῷ παιδικῷ ἐγκεφάλῳ.

Μέχρις αὐτῆς τῆς ἐποχῆς διηγούμεθα αὐτοῖς μικρὰς ἱστορίας, ἐν αἷς τὰ ζῶα καὶ ἰθὺς τὰ οἰκόσιτα, ὡς ἡ γαλῆ, ὀκύνων, ἡ ὄρνις κ.λ. μεθ' ὧν ἤδη ἔχουσι γνωριμίας, διαδραματίζουσι τὰ κύρια πρόσωπα. Ἀποφεύγωμεν τὴν ἐν τοῖς διηγήμασιν ἡμῶν ἀνάμιξιν τῶν φαντασμάτων, ἢ μαύρων ἢ θηρίων ἢ κλεπτῶν, διότι ἀνεπαισθητῶς γεννᾶται παρὰ τῷ παιδί τὸ αἰσθημα τοῦ φόβου καὶ τῆς δειλίας. Δῶμεν αὐτῷ μαθήματα ἀριθμητικῆς ἀριθμοῦσαι μετ' αὐτοῦ τὰ καρύδια καὶ τὰ κομψέτα ἄτινα τῷ προσφέρωμεν· οὕτω πῶς διδάσκειται παίζων.

Τὰ παιδιὰ ἀποστρέφονται τὴν ἐπιβαλλομένην αὐτοῖς βίαν· μόλις ὀλίγον κουρασθῶσι, ζητοῦσι στρέφοντα τὰ βλέμματα δεξιά καὶ ἀριστερὰ νὰ ἀποπλανήσωσι τὴν προσοχὴν ἡμῶν, παρακολουθοῦντα διὰ τῶν βλεμμάτων τὴν πτῆσιν τῶν μυιῶν ἢ τὸν δρόμον τοῦ τρέχοντος κυνός. Μὴ χάσῃτε διὰ τοῦτο τὴν ὑπομονήν, μὴ δυσαρεστηθῆτε· κλείσατε τὸ βιβλίον καὶ ἀφήσατέ το νὰ παίξῃ. Ἐπὶ ὥρας ἐὰν τὸ βασανίσῃτε, οὐδὲν θέλετε κατορθώσῃ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΤΙΩΝ

ΔΙ' ὃΝ Ο ΓΑΜΟΣ ΕΓΕΝΕΤΟ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

Λαβοῦσα ἀφορμὴν ἐκ τῶν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμῷ 35 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος ταύτης γραφέντων περὶ γάμου, ἀπαντῶ ἐν ὀλίγοις ὡς ἐξῆς:

«Δώσωμεν αὐτῷ βοήθον» εἶπεν ὁ δημιουργὸς τοῦ παντός πλάσας τὴν γυναῖκα ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ ἀνδρός, τοῦτέστιν συνεργάτην εἰς πάντα τὰ βάρη τοῦ βίου αὐτοῦ. Καὶ ὅμως μετὰ λύπης παρατηροῦμεν, ὅτι αἱ σημεριναὶ ἐξεις τοῦ κακῶς ἐννοουμένου πολιτισμοῦ, μετέτρεψαν καὶ αὐτὰς τὰς φυσικὰς διατάξεις, καὶ ἄνευ ὑπερβολῆς δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ἀφοῦ καλῶς ἐξετάσωμεν τὸν οἰκογενειακὸν βίον ἡμῶν, ὅτι, οὐχὶ πλέον βοήθῳ γίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σήμερον ἡ γυνή

τοῦ ἀνδρός, ἀλλ' ἄδης ἀκόρετος δι' αὐτόν. Ἀνακαλύψομεν ὅθεν τὰ αἴτια, καὶ ἐκτιλύξωμεν τὰς ἐλλείψεις, αἵτινες δυστυχῶς ἐπέφερον τὸ μέγιστον τοῦτο κακόν τῆς, ὡς εἴρηται, ὀλεθρίου παρενοήσεως, ἐξ ἧς καὶ ἐπῆλθεν ἡ κερδοσκοπία τοῦ γάμου.

Καὶ ἐν πρώτοις ἐλλείψεις καὶ αἴτια εἰσὶν, ἡ παντελής ἄγνοια τῶν τῆς γυναικὸς καὶ νέας κόρης καθηκόντων αὐτῆς· διότι ὅπως ἡ γυνὴ καὶ ἡ νέα κόρη κατανοήσῃ τὸν ἱερόν τοῦ γάμου σκοπὸν κατὰ τὴν πλήρη αὐτοῦ σημασίαν, ἀνάγκη νὰ γινώσκῃ τοὺς πολυειδεῖς κινδύνους τοὺς ἀπειλοῦντας τὴν ἀθωότητά της, καὶ εἰς ἐκάστην περίστασιν τοῦ βίου αὐτῆς νὰ παραλάβῃ τὰ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν της εὐρισκόμενα ὄπλα, ἄτινα εἰσὶν ἡ αἰδώς, ἡ ἠθικὴ ἀξιοπρέπεια καὶ ἡ τῶν τρόπων μετριότης. Ἄλλ' ὅπως δυνηθῇ ν' ἀποκτήσῃ ταῦτα ἀνάγκη νὰ λαμβάνηται ἡ δέουσα πρόνοια ἐγκαίρως, διότι ἡ τῆς καρδίας μόρφωσις δὲν εἶνε ἔργον ὀλίγων στιγμῶν, ἀπαιτεῖται ἀπαιτεῖ ἀποδαιόματα καὶ σύνεσιν, διότι ἡ ἀρίστη ἀγωγή καὶ παιδεία τοῦ γυναικείου φύλλου, εἶνε ἡ ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων παρασκευάζουσα τὴν νέαν κόρην σκοπίμως πρὸς τὸν μέλλοντα αὐτῆς προορισμὸν, ἤγουν ἡ παρασκευάζουσα αὐτὴν πολυμαθῆ καὶ ἐπιδέξειον οἰκοδόμοισιν, τροφὸν καὶ παιδαγωγὸν ἐπιστήμονα τῶν τέκνων της, καὶ συγχρόνως καθιστῶσα αὐτὴν διὰ τῆς κτήσεως ὠφελίμων γνώσεων ἰκανὴν νὰ πορίζηται τὰ πρὸς ἀνεξάρτητον καὶ ἐντιμον βίον αὐτῆς ἀναγκαῖα, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν, διὰ τῆς ἀποθιώσεως τῶν γονέων, τῶν συγγενῶν, ἢ τοῦ συζύγου αὐτῆς, ἤθελεν εὐρεθῆ ἑσπερημένη πάσης ξένης βοήθειας.

Βλέπομεν λοιπὸν, ὅτι αἱ ἀσχολίαι τῆς νεῆς γυναικὸς, καθὼς καὶ τῆς νέας κόρης ἀπαιτοῦσι μελέτην, σκέψιν, σύνεσιν, πρόνοιαν, ὑπομονήν, καὶ καρτερίαν ἀνάγκη ὅθεν, ὅπως ἄμα ἡ νέα κόρη φθάσῃ εἰς ὦραν γάμου μελετᾶ ἐμβριθῶς τὰς μελούσας περιστάσεις τοῦ βίου αὐτῆς, καὶ διὰ τῆς μελέτης ταύτης ὀπλιζομένη τὴν ἐμπρέπουσαν εὐτολίμειαν, ἐνατενίσῃ πρὸς τὸ πεπρωμένον αὐτῆς ἀτρομήτως καὶ συνετῶς.

Ἐνταῦθα ἐγκτεῖται τὸ σπουδαιότατον τῆς ἀποστολῆς τῆς γυναικὸς, καὶ τοῦτο πρὸ παντός ὀφείλει νὰ ἐπιδιώκῃ πᾶσα χρηστὴ κόρη, ὅπως ἡμέραν τινα κατασταθῇ ἀληθὴς βοήθῳ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

Τί ὅμως παρ' ἡμῖν συμβαίνει; διατελοῦσαι ἐν πλήρῃ ἀγνοίᾳ τοῦ προορισμοῦ μας καὶ καθηκόντων μας, καὶ συνεπῶς μὴ οὔσαι πεπροικισμέναι μετὰ τὰς, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, ἀνάγκαιότητας εἰς ἡμᾶς ἀρετὰς, ἀσπαζόμεθα ἀνεξετάστως πάντα νεωτερισμὸν, ἔστω καὶ μὴ συνάδοντα πρὸς τὴν ὑλικὴν καὶ κοινωνικὴν θέσιν ἡμῶν. Προκειμένου δὲ νὰ συνάψωμεν γάμον, ἀδιαφοροῦσαι διὰ πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖ μέγιστην προσοχὴν, ἀρκούμεθα εἰς τὴν δι' αὐτοῦ ἱκανοποίησιν πλείστων ἀπαιτήσεων, εὐμαρῶν καὶ παντοδαπῶν ἀπολαύσεων, διασκεδάσεων χρηζουσῶν ὑπερβολικῶν δαπανῶν, παντελοῦς ἀποχῆς ἀπὸ πάσης οἰκιακῆς καὶ διοικητικῆς ἐργασίας, (νομίζουσαι ὅτι τοῦτο τεκμηριοῖ εὐγένειαν, εἰς τὴν ὁποίαν πολλάκις οὔτε κἂν εἰμεθα μεμυημένοι) καὶ τέλος διὰ τῆς ἀσυγγνώστου ταύτης ἀδιαφορίας μας καταστρέφομεν τὰ τε ὑλικά καὶ ἠθικά συμφέροντα ἡμῶν.

Πώς λοιπόν απαιτούμεν να τηρήτῃ ὁ γάμος τὸν ἱερὸν σκοπόν του, καὶ νὰ μὴ μετραπῇ, εἰς κερδοσκοπικὴν ἐπιχείρησιν; Παραδεχθῶμεν, ὅτι αἱτίοι τοῦ ὀλεθρίου αὐτοῦ κακοῦ, εἰσὶν αἱ ρηθείσαι ἐλλείψεις μας, ἅς μετὰ πολλῆς περισκέψεως πρέπει νὰ διορθώσωμεν. Λάβωμεν δὲ ὡς παράδειμα τὰς πρακτικὰς ἕξεις τῶν ἀρχαίων προγόνων ἡμῶν, οἵτινες ἐδίδασκον τὸ (ἀεργεῖν ὄνειδος) ἰδίως εἰς τὰς γυναῖκας, ὡς ἐκ διαφόρων ἱστοριῶν μαρτυρεῖται, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐμόρφωναν τὰς θυγατέρας αὐτῶν τελείας, καὶ παρέδιδον πρὸς τὸν νυμφίον αὐτὰς ἀληθεῖς βοηθοὺς κατὰ τὴν ῥῆσιν τοῦ Πλάστου.

Προπέμποντες δ' αὐτὰς εἰς τοὺς τῶν νυμφίων οἴκους, προσέφερον ὡς τελευταῖον δῶρον αὐταῖς ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἀντὶ ψαλίου, σμικρότατον καὶ λίαν τεχνηέντως πεποικιλμένον καλάθιον, πλήρες κριθῆς, ὑπεθυμίζοντες συμβολικῶς εἰς αὐτὰς τὰς ἀπείρους καὶ ἀκανθώδεις φροντίδας, ἅς πρόκειται ν' ἀναλάβωσιν ἐν τῷ νέῳ αὐτῶν σταδίῳ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ὅμοις ἡμῶν, μὴ ἐρυθριῶμεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι αἱ πλείστα ἐξ ἡμῶν προπέμπουσα τὰς θυγατέρας μας, εἰς τοὺς τῶν νυμφίων οἴκους, δὲν συνιστῶμεν αὐταῖς τὴν τοῦ Εὐαγγελείου παραγγελίαν, τὸ θεῖον καὶ σοφὸν ἐκεῖνο λόγιον, «*υποτάσσεσθαι τοῖς ἰδίοις αὐταῖς ἀνδράσι*», δὲν συνιστῶμεν αὐταῖς, ὅπως γίνωσι συνεργάται τῶν συζύγων αὐτῶν, ἀλλὰ συνιστῶμεν αὐταῖς πλήρη ἐπίτευξιν πάσης ἐφικτῆς ἐπιθυμίας καὶ ἀπολαύσεως.

ΠΗΡΟΙΝΑ Δ ΒΑΛΛΩΝΗ Δικηγόρου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΓΡΑΙΑΣ ΚΟΡΗΣ

Ἄξιότιμε κυρία Διευθύντρια.

Ἐν διαφόροις ἄρθροις τῆς «*Εφημερίδος τῶν Κυριῶν*» ἐπραγματεύθητε λίαν ἐπιτυχῶς καὶ ὑπὸ πολλὰς καὶ παντοίας ἐπὶ φσεις τὸ περὶ γάμου ζήτημα. Ἐν τινι δὲ τῶν τελευταίων κυριῶν ὑμῶν ἀρθρῶν ὑπερμαχοῦσα αὐτοῦ ἐγράφετε ὅτι ἐν τῷ γάμῳ ἔγκειται ἡ εὐτυχία τῆς γυναίκης καὶ ὅτι γυνὴ ἄγαμος ἀποτελεῖ ἀνωμαλίαν κ. τ. λ.

Πολλὴν πικρίαν ἀληθῶς ἠσθάνθην ἀνγνοῦσα τὰς γραμμάς ταύτας, αἵτινες ἐπεκύρωσαν τὰς περὶ τῆς καταστάσεως μου ὡς γεροντοκόρης σκέψεις μου. Διότι δυστυχῶς καὶ ἐγὼ ἀνάγομαι εἰς τὴν χορείαν ἐκείνων, αἵτινες κατὰ τοὺς Γάλλους κτενίζουσι τὴν ἁγίαν Αἰκατερίναν, χωρὶς ἐννοεῖται νὰ ἐπεθύμησα ἢ ἐπόθησα τὸ παράπαν τὸ μονότονον τοῦτο καὶ ἄσκοπον ἐπάγγελμα.

Ἄλλ' ὅπερ γέγονε γέγονε ἢ ἀπὸ τινος ἀρξαμένη νὰ χρυσίζῃ κόμη μου δὲν μοὶ ἐπιτρέπει νὰ βυυκκλιζώμαι ἐτι με ἐλπίδας προσεχοῦς ἀποκαταστάσεως. Ἐγκαθίσταμαι ὅθεν κατ' ἀνάγκην ἐν τῷ προορισμένῳ τῆς γεροντοκόρης σταδίῳ μου ἐξαιτουμένη παρ' ὑμῶν, Κυρία Διευθύντρια, ὅπως μοὶ γνωρίσητε τὸν τρόπον δι' οὗ ζῶσα θέλω ἀποφύγει τὰ σκώματα καὶ τὰς εἰρωνείας, συνάμα δὲ καὶ χρησιμοποίησω τὸν βίον μου, ὅστις ἐν τῇ μοναξίᾳ τόσον μακρὸς φαίνεται. Δυστυχῶς ζῶ εἰς ἐπαρχίαν ἢ κοινωνία εἶναι λίαν περιορισμένη· αἱ ἀνεπτυγμέναι Κυρίαί μας ἀριθμοῦνται ἐπὶ τῶν δακτύλων, καὶ αὐτῶν δὲ ἡ ἀνάπτυξις συνίσταται εἰς τὰ ὀλίγα γράμματα τὰ ὅποια ἐν τοῖς δημοτικαῖς τοῦ τόπου μας σχολείοις ἐμαθόν.

Τὶ νὰ κάμω λοιπὸν ὅπως ποικίλλω τὸν ἀνιαρὸν βίον, ὃν βλέπω ἐμπρὸς μου μακρὸν, ἀτελείωτον.

Εἴπετέ μοι σεις, Κυρία, ἥτις τόσα γράφετε κατ' ἐκάστην ὑπὲρ τοῦ φύλου μας. Διὰ μακρᾶς ἀπαντήσεως εἰς τὴν παρούσαν θὰ εὐεργετήσετε οὐ μόνον ἐμέ, ἀλλὰ ἑκατοντάδας ὄλας γεροντοκόρων, αἵτινες εἰς τὸ αὐτὸ περίπου με ἐμὲ εὐρίσκονται σημεῖον, παρ' οὐδενὸς δὲ λογιζονται καὶ αὐταὶ ὡς ἄνθρωποι ἔχοντες καρδίαν, νοῦν καὶ θέλησιν, ὅπως μετὰσχωσιν δι' οὐδὴποτε μέσου ἢ τρόπου εἰς τὸν ἐνεργὸν τῆς κοινωνίας βίον.

Εἴπετε πρὸς τοῦτοις, Κυρία, ἐὰν ἦναι ὀρθὸν τὸ ὑπὸ τῆς κοινωνίας πρὸς τὴν γοαῖαν κόρην προσγιγνόμενον ἄδικον, καὶ ποῖαν θέσιν ὄφειλεν ἡ ἄδικος αὐτὴ καὶ ἀχάριστος κοινωνία νὰ ὀρίσῃ δι' αὐτήν. Διότι ἐπὶ τέλους δὲν μένομεν βεβαίως ἄγαμοι κακίας ἢ ἰδιοτροπίας ἕνεκεν. Μένομεν μένουσι καὶ θὰ μένουσιν αἱ γυναῖκες ἄγαμοι διότι δὲν ἔχομεν προίκας, περιουσίας, πλοῦτον, ὃν πᾶς ἀνὴρ σήμερον ὄνειροπολεῖ ὡς ἀπαραίτητον διὰ τὴν μελλόνυμφόν του προσόν.

Ἀναμένουσα. Κυρία Διευθύντρια, ἀπάντησίν σας, διατελῶ.
Πρόθυμος ΜΑΡΙΑ Κ.

Α. Σ. Δυστυχῶς ὁ χρόνος καὶ ὁ χώρος δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν σήμερον νὰ δώσωμεν σχετικὴν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἀνωθε δημοσιευομένην εἰλικρινεστάτην ἐπιστολήν, ἐπιφυλασσόμεναι νὰ πράξωμεν τοῦτο ἐν τῷ προσεχεῖ φύλλῳ τῆς «*Εφημερίδος τῶν Κυριῶν*».

ΠΟΙΚΙΛΑ

Αἱ γυναῖκες ἐν τῇ βιομηχανίᾳ. Οἶαν σπουδαίαν θέσιν κατέχει ἡ γυνὴ ἐν τῇ βιομηχανίᾳ κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον σαφῶς καταφαίνεται ἐκ τῆς κάτωθι στατιστικῆς: Ἐν Ζυρίχῃ ἡ βιομηχανία τῆς μετάξης ἀριθμοῖ 30,000 γυναῖκας. Καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλβετίαν 51,132 γυναῖκες καὶ 11,772 ἄνδρες ἐργάζονται ἐν τοῖς βιομηχανικοῖς τῆς μετάξης καταστήμασιν· 5,392 γυναῖκες καὶ 5,553 ἄνδρες ἐν τῇ βιομηχανίᾳ τοῦ λινοῦ καὶ βάμβακος· 2,022 γυναῖκες καὶ 1,470 ἄνδρες εἰς τὴν βιομηχανίαν τῶν ἐρίων καὶ τῶν βυμβακομαλλίνων ὑφασμάτων· 23,000 γυναῖκες καὶ 15,724 ἄνδρες εἰς τὴν βιομηχανίαν τῆς ποικιλιτικῆς.

Ἐν γένει δὲ εἰς τὴν Ἑλβετικὴν βιομηχανίαν 103,452 γυναῖκες, ἄνδρες δὲ μόνον 52,838.

Ἐσχάτως ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Γερμανικῷ περιοδικῷ Politisches Jahrbuch λίαν ἐνδιαφέρουσα βιογραφία τῆς Κας Ρηγούλας Ἐγκελ, τὸ γένος Ἐγλη, γεννηθεῖσης ἐν Ζυρίχῃ καὶ νυμφευθεῖσης μετ' ἀξίωματικοῦ τινός, ὃν συνῴδωσεν αὐτὴ εἰς ὄλας τὰς ὑπὸ τὴν γαλλικὴν σημαίαν μάχας, εἰς ἅς οὗτος παρευρέθη ἀπὸ τοῦ 1792—1815.

Ἐθεάθη αὐτὴ ἐν στολῇ μαχομένη παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ συζύγου τῆς ἐν Ὀλλανδίᾳ, Αἰγύπτῳ, Συρίᾳ, Ἰταλίᾳ, Αὐστρίᾳ, Ἰέναν, καὶ Εὐλώ. Ἠκολούθησε τὸν Ναπολέοντα εἰς τὴν νῆσον τῆς Ἑλβας, ἀπεβιάσθη μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον τῆς Ζουάνης, ἐπληρώθη ἐπικινδύνως ἐν τῇ διασῆμῳ τοῦ Βατερλώ μάχῃ, ἔνθα ὁ σύζυγος αὐτῆς εὗρε τὸν θάνατον.

Ἄλλὰ τὸ παραδοξώτερον ἐν τῷ περιπετειώδει βίῳ τῆς ἡρώδ.

δος ταύτης ἀμαζόνος εἶναι, ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, οὕτως εἶπεῖν, αὐτῆς σταδίου, ἡ κ. Ἐγγελ ἔφερεν εἰς τὸν κόσμον εἴκοσι καὶ ἔν τέκνα, ὧν τρία δίδυμα.

Ἐννέα τῶν υἱῶν τῆς ἐγένοντο ἀνώτεροι ἀξίωματικοὶ φρονηθέντες σχεδὸν ὄλοι ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης, τρεῖς δὲ ἐκ ἐκ τῶν θυγατέρων αὐτῆς ἐνυμφεύθησαν μετ' ἀξίωματικῶν.

Ἡ Ἑλβετις αὕτη ἀμαζὼν, ὡς ὀνομάζει αὐτὴν ὁ καθηγητῆς χρονογράφος Μ. Hilty, ἦτο γυνὴ ἐξ Ἰσου ἀφωσιωμένη εἰς τὰ οἰκογενειακὰ καθήκοντά της, ὅσον καὶ ἀτρόμητος. Ἡ ἀνατροφή τῶν τέκνων αὐτῆς ἦν παραδειγματικὴ, αἱ δὲ θυγατέρες τῆς ἐγένοντο σύζυγοι πισταὶ καὶ ἀφωσιωμένα εἰς τὰ καθήκοντά των. Ὁ ἡρωϊκὸς τῶν υἱῶν τῆς θάνατος τεκμηριοῖ εὐφραδέτερον παντὸς ἐπαίνου τὰ αἰσθήματα, ὑφ' ὧν οὗτοι ἐμφορούμενοι προσήνεγκον τὴν ζωὴν αὐτῶν ὀλοκαύτωμα ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

Ἡ κ. Ἐγγελ ἀπεβίωσε κατὰ 1821 εἰς ἡλικίαν 54 ἐτῶν ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῆς Ζυρίχης.

Ποιμὴν τις τῆς Σαβοῦας καταργώθη κατ' αὐτὰς ὑπὸ τρομερῆς ἄρκτου, οἱ δὲ ὄρεινοὶ τοῦ χωρίου ἐκείνου κάτοικοι διωργάνωσαν κυνηγετικὴν ἐκδρομὴν πρὸς σύλληψιν ἢ θανάτωσιν τοῦ ἀίμοδόρου θηρίου. Ἐπιστρέφοντες ἐκ τῆς ἐκδρομῆς ταύτης ἀπρακτοὶ παρετήρησαν, ὅτι ἡ μήτηρ τοῦ ποιμένου ἦτις εἶχε παρρηκολουθήσει αὐτοὺς δὲν ἐπκνήθη.

Ἐπέστρεψαν λοιπὸν εἰς τὸ δάσις καὶ ἀφοῦ καθ' ὅλην τὴν νύκτα περιεφέροντο ζητούντες αὐτήν, πρὸς τὰ ἐξημερώματα εὗρον τὴν δυστυχῆ γοαῖαν ἐξηπλωμένην κατὰ γῆς, με ἐνδύματα ξεσχισμένα, τοὺς βραχίονας συντετριμμένους, αἱματόφυρτον, μὴ παρέχουσαν σχεδὸν σημεῖα ζωῆς.

37 **ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ**
ΣΟΦΙΑ ΕΑΡΟΣ

Τέλος αὐτὸς ὁ Μὰξ Οὐβέρτος, ὁ Βύρων αὐτὸς τοῦ γραφεῖου τὸν ὀποῖον σπανίως ἐβλέπες, καὶ ὅστις δὲν ἐξέρχεται πλέον τῆς οἴκας σου, ἀγνοῶ διὰ ποῖον λόγον; Ἴσως ἐμπιστεύεται εἰς τὴν γυναῖκά σου τὰς ποιητικὰς του ἐμπνεύσεις καὶ παρομοίας ἀνοησίας, ἅς ὡς καλὸς βλάξ ἀνέχεσαι. Καὶ ποῖος πληροῖ δι' ὄλα αὐτὰ; Καὶ περιμένεις κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ ἔλθῃ ἢ διάθεσις εἰς τὴν γυναῖκά σου νὰ σὲ ἀγαπήσῃ! Σὲ συγχαίρω ἀνεψιέ μου, εἶσαι ἕνας μεγάλος μωσφορ!

Διὰ τῶν δηλητηριωδῶν τούτων φράσεων ἡ μοχθηρὰ ἐκείνη γυνὴ ἐκλόνησεν ὀριστικῶς ἅπασαν τὴν τοῦ ἀνεψιοῦ τῆς ἐμπιστοσύνην, ὅστις ἐπανήλθεν οἴκοι μετ' ἰδέας καὶ ἀποφάσεις ἀπειλητικὰς.

Εὔρε παρ' αὐτῆς μετὰ τῆς συζύγου καὶ πενθερᾶς του τὸν κ. Μέρου καὶ τὸν Μὰξ. Ἡ συνάθροις αὕτη παρέσχεν εἰς τὸν κ. Θεόδωρον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἶναι ἀνὴρ θελήσεως.

Ἡ Σοφία ἐνόησεν ἀμέσως τὴν ταραχὴν τοῦ συζύγου τῆς. Δὲν ὑπέπτευεν ὅμως τὴν ἀληθῆ αἰτίαν, ἀλλ' ἐνόμισεν ὅτι ἡ καταστασις αὕτη ἦν προμήνυμα τῆς νόσου, ἣν ἐνόμιζεν ἤδη θεραπεύσασαν.

Τὶ ἔχεις λοιπὸν, εἶπεν ἡ Σοφία ἐγειρομένη καὶ λαμβάνουσα τὰς χειρὰς του. Ἔχω νὰ σοὶ ὁμιλήσω, ἀπάντησεν ὁ κ. Θεόδωρος μετὰ τὸνον φωνῆς αὐστηρῶν.

Παρ' αὐτὴν κατέκειτο φοβερὰ ἄρκτος μετὰ κεφαλὴν συντετριμμένην ὑπὸ βολῆς ὄπλου, ἡ ἢ γραῖα ἐσφιγγεν ἐτι ἐντὸς τῆς ἡκρατηριασμένης χειρὸς τῆς.

Μετῆνεγκον ἀμέσως αὐτὴν εἰς τὴν κατοικίαν τῆς, ἔνθα παρέσχον αὐτῇ τὰς πρώτας φροντίδας, ἀμυδραὶ δὲ ὑπάρχουσιν ἐλπίδες σωτηρίας.

Ἡ πάλῃ μεταξὺ τῆς ἡρώδους ταύτης μητρός καὶ τοῦ θηρίου ὑπῆρξε φρικώδης, ἐὰν κρίνη τις ἐκ τῆς τρομερᾶς καταστάσεως, ἐν ἣ διατελεῖ τὸ θῦμα.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῶν Παρισίων ἐψήφισε ποσὸν τι ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως κλινικῆς τῶν παίδων ἐν ἄσπι τοῖς σχολικῆς τμήμασι τῆς πόλεως.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΕΛΤΙΩΝ

ΕΛΛΑΣ.— Ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ὑπῆρξεν ἀληθῶς πρωτοφανὴς εἰς τὰ ἐκλογικὰ χρονικά. Διεξήχθη μετὰ πείσματος περιβληθεῖς χροιάν καθαρῶς πολιτικὴν. Ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ταύτης ὑπῆρξεν ἡ ἐπιτυχία τοῦ κ. Γ. Φιλήμονος ὑποψηφίου τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διὰ ψήφων 5,438, τοῦ κ. Νέγρη ἐπιλαχόντος διὰ ψήφων 4,240. Εὐχόμεθα ὅπως ὁ νέος δήμαρχος φανῇ ἄξιος τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ἐκλογέων αὐτοῦ, μεριμνήσῃ δὲ ὀλίγον καὶ περὶ τῆς κατωτέρας τῶν θηλέων δημοτικῆς ἐκπαίδευσσεως, ἧς ἡ κατάστασις δυστυχῶς πολὺ ἀπέχει τοῦ νὰ εἶναι εὐχάριστος.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Ε. Γ. Εὐ. Λάρνακα. Γνωρίζατε ἡμῖν ἐὰν ἐπιθυμῆτε καὶ τὰ φύλλα τῆς ἀ. ἐξαμηνίας: οὐδεμιᾶ συναδέλφω σας ἀπεστάλη ἐγκύκλιος. Καν Αἰ. Γ. Χαλκίδα. Μυριάκις εὐχαριστοῦμεν. Καν Σ. Α.

Ὅμιλήσον, φίλε μου, σὲ ἀκούω. Ἄλλὰ θέλω νὰ ὁμιλήσω πρὸς σὲ καὶ μόνην, εἶπεν. Μετ' ἄλλους λόγους μετ' ὀδώχνει, εἶπεν ὁ κ. Μέρου ἐγειρόμενος καὶ γελῶν.

Ὁ κ. Θεόδωρος δὲν ἀπήντησεν. Ὁ βαρόνος καλονουτζῖων τὴν ν. Ἐαρος εἶπεν αὐτῇ χαμηλοφώνως. Ὁ Θεόδωρος δὲν εἶναι εἰς τὰ καλά του ἀπόψε προσέξατέ τον.

Ἀποχωρῶν δὲ εἶπε πρὸς τὸν ἀνεψιὸν του χαμηλοφώνως: Ἐγευμάτισας μετὰ τῆς θείας σου ἀπόψε; σοὶ εἶπε βεβαίως καμμίαν κακίαν προσέξε διότι εἶναι κακὴ γυναῖκα καὶ στραφεῖς πρὸς τὴν Σοφίαν: Ἐς αὐρίον, ἀνεψιᾶ μου, εἶπε, συνοδεύων τὰς λέξεις ταύτας μετ' ὀνον φωνῆς ὑποσχόμενον προττάσιαν.

Ἐν τῷ μεταξὺ αὐτῶ ὁ Μὰξ ἀπεχαίρετισεν καὶ ἀπῆλθε μετὰ τοῦ βαρόνου.

Τὶ ἔχεις νὰ μοὶ εἴπῃς; εἶπεν ἡ Σοφία μετὰ φωνῆς γλυκυτάτης. Εἴσελθε εἰς τὸ δωμάτιόν σου καὶ ἐκεῖ θὰ ὁμιλήσωμεν.

Ἡ Σοφία ἐναγκαλιόθη τὴν μητέρα τῆς καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς, ἀκολουθουμένη καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Θεόδωρου. Ἐπειδὴ τὸ δωμάτιον ἦτο ψυχρὸν, αὕτη ἐκαθέσθη παρὰ τὴν ἐστίαν, ἐνῶ ὁ κ. Θεόδωρος ἴστατο ὄρθιος καὶ ἡ κ. Ἐαρος μετὰ καρδίας παλλούσης ἡχροατο ἐξῴθεν τῆς θύρας.

Ὁ κ. Θεόδωρος ἐδίστασε πρὸς στιγμὴν, ἠσθάνετο ὅτι ὄλη του ἡ δύναμις ἢ μάλλον ἡ κακὴ τῆς θείας του ἐπιρροὴ ἐξησθῆει καὶ ἐγκατέλειπεν αὐτόν.

Σοφία, εἶπεν, πιστεύεις, ὅτι σὲ ἀγαπῶ. Εἶμαι βεβαία, φίλε μου. Δύναμαι νὰ ἐλπίσω, ὅτι ἀνταγαπῶμαι καὶ νὰ ζητήσω ἀποδείξεις περὶ τούτου.

Σμύρνην. Γραφόμενά σας με ἐξέπληξαν. Γράφω. — Κον Κ. Γ. Γαλάζιον. Οὐδὲν ἐλίφθη μέχρι σήμερον γράφομεν — Καν Δ. Κ. Πάτρας. Ἐάν συνοδεύσθε ὑπὸ ἀξιωματικοῦ συγγενοῦς ἢ μή, ὑποχρεομένου ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του νὰ χαιρετᾷ τοὺς συναδέλφους του ὑμεῖς δὲν ὑποχρεοῦσθε εἰς τὸν χαιρετισμὸν αὐτόν. Κον Κ. Α. Μακρυνίτζαν. Σχετικῆ δίκη ἔλαθε χώραν κατ' αὐτὰς εἰς Παρισίους. Φρονοῦμεν ἡμεῖς ὅτι τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν εἶναι ἐπίσης καὶ διὰ τοὺς δύο ἀπαρτίστον εἰς ἐξαιρετικὰς μόνον περιστάσεις ἀμφοτέροι ἐξ ἴσου δικαιούνται νὰ παραβῶσι τὴν ἀρχὴν ταύτην. Δὲν εἶναι προτιμότερον νὰ εἶναι τὰ πάντα γνωστὰ καὶ κοινὰ ἀμφοτέροις; — Καν Ρ. Θεραπεία Ἡ διεύθυνσις εἶναι ὀρθοτάτη ἐπιστολὴ ὑμῶν μετὰ καταλόγου συνδρομητῶν ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν. — Καν Π. Α. Μ. Πύλον. Χρήματα μετὰ καταλόγου συνδρομητῶν ἐλήφθησαν. Ἐκφράζομεν ὑμῖν μυρίας εὐγνωμοσύνας. — Καν Δ. Μ. Πειραιᾶ. Εἵπομεν νομίζω καὶ ἄλλοτε ὅτι ὁ ἱερεὺς δὲν εἶναι ἀνὴρ ἀπλῶς, ἀλλ' ἀντιπρόσωπος τοῦ Θεοῦ, ὑποκλίνεσθε λοιπὸν πρὸ αὐτοῦ, χωρὶς νὰ ἀναμείνητε νὰ σᾶς χεραιτίσῃ πρῶτος. — Κον Ν. Κ. Μοῦγλα. Δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι ἅμα τῇ ἐκδόσει ἀποστέλλομεν. — Καν Φ. Φ. Βερολίνον. Νομίζω ὅτι δὲν θὰ φρονήτε ὅτι γράφητε, ὅταν λάβητε τὴν ἐπιστολὴν μου, ἥτις ἴσως θὰ ἀργήσῃ ὡς ἐκ τοῦ πολυσχόλου τῆς θέσεώς μου. — Κον Π. Φ. Τρίκαλα. Εὐγνωμονοῦμεν αἰ συνδρομαί ὡς καὶ σήμερον ἀναγινώσκετε εἶναι προπληρωτέα; διότι τὸ ποσὸν εἶναι τόσον εὐτελεῖ, ὥστε δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ ἀνοίγωμεν λογαριασμούς. — Καν Χ. Α. Γ. Κυπαρισσίαν. Μυριάκις εὐγνωμονοῦμεν δι' ἀμφοτέρα σώμα ἀπεστάλη. Συντελέσατε καὶ ὑμεῖς εἰς μείζονα διάδοσιν ἐν τῇ ἡμετέρα πόλει. — Καν Π. Ρ. Κωνσταντινουπόλιν. Δὲν εἶμαι ἱατρός, οὐχ ἤττον γνωρίζω ὅτι ἡ κατάχρησις τοῦ τεύου εἰς κλίματα μάλιστα εὐκραῖα εἶναι ἐπιβλαβής, ἰδίᾳ διὰ τὰς ἀναιμικὰς καὶ νευρικὰς γονατίας. — Καν Εὐ. Α. Κωνσταντινουπόλιν. Ἐπιστολὴ ἡμῶν ἐλήφθη εὐγνωμονῶ. Καν Κ. Κ. Ἀναμείνω ἀνυπομόνω. — Καν Εἰ. Κ. Πειραιᾶ. Εὐγνωμονῶ δι' ἀποσταλέντα μοι κατάλογον. — Καν Μ. Ζ. Χανία. Ἐλήφθη καὶ νέα ἀγγελία εὐχαριστοῦμεν. Χαρτιὰ εὐρέθησαν οὐχὶ ὁμοῦ καὶ χρήματα.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Δύναται τις εὐκόλως νὰ καταστήσῃ ἀδιάβροχον πᾶν φόρεμα ἐξ ἐριούχου κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον :

Διαλύσατε ἐντὸς ὕδριας πλήρους ὕδατος βροχῆς 75 δράμια στυφειῶς μεθ' 75 δρ. ὀξικοῦ ὀξέως. Ἀναμίξατε καλῶς κατ' ἐπανάληψιν καὶ ἀφήσατε νὰ κατακαθίσῃ. Ἀποσταλάξατε μετὰ προσοχῆς ἐντὸς ἄλλου κάδου, ὅπως μὴ τὰ κατακαθίσματα συμπεριληφθῶσι, βυθίσατε ἐντὸς τοῦ ὕδατος τούτου τὸ ὕφασμά σας, ἀφήσατέ το νὰ διαβραχῇ καλῶς καὶ χωρὶς νὰ τὸ περισφιγῆτε ἀφήσατέ το νὰ στεγνώσῃ.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Νεφροὶ βόειοι. — Σχίσατε εἰς δύο, τοὺς νεφροὺς, ἐκβάλλετε τὴν σκληρὰν ἄλυσσον τῶν νεύρων, χωρίσατε εἰς λεπτότατα τεμάχια βυθίσατε ἐπὶ 3 λεπτά ἐντὸς ζέοντος ὕδατος μεθ' ἄλατος, ὅπερ ἀμέσως ἀποσύρετε τῆς πυρᾶς. Στεγνώσατε. Διαλύσατε ἐντὸς χύτρας βούτυρον, ρίψατε τοὺς νεφροὺς, ἀφήσατε ἐπὶ 5 λεπτά, ἀποσύρατέ τους, ἀλευρώσατέ τους. Ρίψατε ἐντὸς τῆς χύτρας μικρὸν τεμάχιον βουτύρου, ἐν ποτήριον λευκοῦ οἴνου, πετροσέλινον (μαίντανό) ἄλας, πέπερι, ἅμα βράσωσι ρίψατε καὶ τοὺς νεφροὺς νὰ βράσωσι ἐπὶ 3 λεπτά καὶ σερβίρετε.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Κ. καὶ Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 216. Ὁδὸς Ἑρμοῦ 216.

Εἰς τὸ γνωστὸν Ἐμπορικὸν Κατάστημα ἐκοιμήθησαν ἐσχάτως διάφορα ὑφάσματα διὰ γυναικεία φορέματα ὡς καὶ πῖλοι γυναικείοι τοῦ τελευταίου Συρμού.

Πρὸς τούτοις γνωστοποιοῦσι πρὸς τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας των ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε γνωστὴ ἐπὶ τῶν γυναικείων Πίλων Κα Κατίνα Κομινοῦ νῦν δὲ Κατίνα Κ. Οἰκονόμου μετέφερον τὸ ἐργοστάσιόν της εἰς τὸ ἴδιον ἐμπορικὸν κατάστημα (κάτωθεν τοῦ Δου ἐργοστασίου της) οἱ προσερχόμενοι θέλουσι μείνει λιαν εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὰ τὰ ὅλως νέα ὑφάσματα καὶ τὴν ἐργασίαν.

Βεβαίως φίλε μου.

Δέχεσθε. — Ναι, εἶπεν ἡ Σοφία, διότι γνωρίζω, ὅτι δὲν θὰ ζητήσης παρὰ τῆς ἀφοσιώσεώς μου δοκιμασίαν ἀνωτέραν τῶν δυνάμεών μου. λοιπὸν, ἀναμένω, φίλε μου.

Ὁ κ. Θεόδωρος εἰστάσε. Τέλος λαβὼν τὸ θάρρος του εἰς τὰς δύο του χεῖρας, εἶπεν: Ἐάν σοὶ ἐζήτουν νὰ μοὶ ἐπανίδης πλέον τὸν θετόν μου.

Δὲν θὰ τὸν ἐδεχόμην, καίτοι τὸ ἔργον, ὅπερ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀνέλαθον, θὰ ἔμεινεν ἡμιτελές.

Καὶ ἐάν δὲν ἐδεχόμην πλέον τὸν Μάξ.

Θὰ σοὶ ἔλεγον, ὅτι ἔχεις ἄδικον διότι εἶναι δυστυχῆς, καὶ δυνάμεθα νὰ τῷ φανῶμεν χρήσιμοι, ἀλλ' οὐχ ἤττο, ἤθελον ὑποκύψει, διότι σὺ εἶσαι ὁ κύριος ἐντὸς τῆς οἰκίας ταύτης.

Ὁ κ. Θεόδωρος ἐκυριεύετο ἐνόσφ ὠμίλει ὑπὸ ἀλλοκότου ταραχῆς. Ἐπὶ στιγμὰς ἡ σκέψις τῷ διέφευγεν, αἱ λέξεις ἐξήρχοντο μετὰ δυσκολίας τοῦ στόματός του καὶ ἡ ἐν γένει κατάστασίς του ἦτο ἀνησυχητικῆ.

Τί ἔχεις, φίλε μου; τῷ εἶπεν ἡ Σοφία μοὶ φαίνεσαι πάσχων.

Μὲ κάμνεις σὺ νὰ ὑποφέρω, εἶπεν ἐκεῖνος.

Ἐγώ!! ἔχεις ἄδικον φίλε μου.

Ναι! Ἐάν μὲ ἀγαπᾷς, πρέπει νὰ μὲ τὸ ἀποδείξης· δὲν θέλω νὰ μὲνῃ πλέον κἀνεὶς μαζὶ μας. Οὕτε ἡ μήτηρ σου αὕτη.

Οὕτε ἡ μήτηρ μου ἀκόμη!! Τί σοὶ ἔκαμε λοιπὸν;

Δὲν τὴν θέλω ἐδῶ, εἶπεν ὁ κ. Θεόδωρος, μετὰ φωνῆς τρομερᾶς καὶ ἀπειλητικῆς βαδίζων πρὸς τὴν Σοφίαν.

Ἡ Σοφία ἠγέρθη τῆς θέσεώς της, ἀλλ' ἔμεινεν ἀπαθής.

Καλὰ, φίλε μου εἶπεν, ἡ μήτηρ μου θὰ φύγῃ. Ὁ Θεὸς εἶπεν πρὸς

τὴν γυναῖκα θὰ ἀφήσῃ τὴν μητέρα σου, ἵνα ἀκολουθήσῃς τὸν σύζυγόν σου.

Εἰς τὰς λέξεις ταῦτα: ἡ κ. Ἐαρὸς ἐπεφάνη ἐπὶ τοῦ κατωφλίου τῆς θύρας, ὡχρετέρα τῆς θυγατρὸς της. Ἄλλ' ἐγώ, εἶπεν, δὲν θὰ φύγω.

Δὲν θὰ φύγῃς! εἶπεν ὁ κ. Θεόδωρος.

Ὅχι, διότι ἀρχίζω νὰ καταλαμβάνω ὅτι ἡ θυσία, ἣν ἡ θυγάτηρ μου ἔκαμε νυμφευομένη μεθ' ὑμῶν εἶναι ἀνωτέρα τῶν δυνάμεών της, καὶ ὅτι ἔχει ἀνάγκην τινός, ὅστις νὰ προστατεύῃ αὐτὴν κατ' ὑμῶν.

Ποία θυσία; ἠρώτησεν ὁ δυστυχῆς βλέπων περὶ ἑαυτὸν ὡς παράφρων, ποία θυσία;

Ἡ κ. Ἐαρὸς θὰ ὠμίλει. Ἡ θυγάτηρ της ὁμοῦς κλείσασα διὰ τῆς χειρὸς τὸ στόμα εἶπε: Σιωπῆ, μήτηρ. Ἐπανερχομένη δὲ παρὰ τῷ συζύγῳ της εἶπεν αὐτῷ μετὰ γλυκυτάτης φωνῆς: Ἰδῶμεν, φίλε μου, εἶσαι κακοδιάθετος ἀπόψε, ἔχεις ἀνάγκην ἡσυχίας, πρέπει νὰ κατακλιθῆς ἀμέσως· θέλεις νὰ μείνης εἰς τὸ δωμάτιόν μου ἢ εἰς τὸ ἴδιόν σου; Ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ διανυκτερεύσω πλησίον σου καὶ δι' ὅλα αὐτὰ ὁμιλοῦμεν πάλιν αὔριον. Θὰ γείνη ὅτι θελήσῃς.

Ἐνῶ ἡ Σοφία ὠμίλει, ὁ σύζυγός της ἠτένιζεν αὐτὴν μετὰ καταφανοῦς παιδικῆς συγκινήσεως. Τῇ προσεμεῖδία, αἱ χεῖρες του ἐπιπτον ὡς ἀναίσθητοι, τέλος οἰφθαλμοὶ του ἐπληρώθησαν δακρῶν οἱ χαρακτῆρες τοῦ προσώπου του συνεσπάσθησαν, προεξέτεινε τοὺς βραχίονας ὡσεὶ ἤθελε νὰ γονατίσῃ πρὸ τῶν ποδῶν τῆς συζύγου του καὶ ζητήσῃ αὐτῇ συγγνώμην διὰ τὸ κακόν, ὅπερ τῇ προὔξενησεν, ὅτε αἴφνης ρίψας κραυγὴν σπαρακτικὴν καὶ φρικώδη ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καταληφθεὶς ὑπὸ τρομερῶν σπασμῶν.

(ἀκολουθεῖ).